

בית משפט לתביעות קטנות בהרצליה

ת"ק 60070-12-16 אהרונוביץ ואח' נ' גלוגובר ואח'

21105-02-17 ת"ק	14259-01-17 ת"ק	64673-12-16 ת"ק	60070-12-16 ת"ק
11422-03-17 ת"ק	20892-01-17 ת"ק	64716-12-16 ת"ק	60581-12-16 ת"ק
15664-03-17 ת"ק	28493-01-17 ת"ק	1238-01-17 ת"ק	61309-12-16 ת"ק
31726-03-17 ת"ק	33423-01-17 ת"ק	1859-01-17 ת"ק	63640-12-16 ת"ק
90-01-17 ת"ק	39768-01-17 ת"ק	13124-01-17 ת"ק	64108-12-16 ת"ק

בפני כבוד השופט אמיר ויצנבליט

התובעים

1. בועז אהרונוביץ' (התובע בת"ק 60070-12-16)
2. אלה אופר (התובעת בת"ק 60581-12-16)
3. שוקי שאוליאן (התובע בת"ק 61309-12-16)
4. נאור ברוך (התובע בת"ק 63640-12-16)
5. דורי פריאור (התובע בת"ק 64108-12-16)
6. ארתור אהרונוב (התובע בת"ק 64673-12-16)
7. שרי עובד (התובעת בת"ק 64716-12-16)
8. מורן רייכמן (התובע בת"ק 1238-01-17)
9. נועם הוד (התובע בת"ק 1859-01-17)
10. גל בלו (התובע בת"ק 13124-01-17)
11. איתמר כהן (התובע בת"ק 14259-01-17)
12. ירון בר (התובע בת"ק 20892-01-17)
13. נתנאל הושיר (התובע בת"ק 28493-01-17)
14. גיא אדרי (התובע בת"ק 33423-01-17)
15. יניב ברנס (התובע בת"ק 39768-01-17)
16. שגיא ברינקר גולדברג (התובע בת"ק 21105-02-17)
17. רועי אסף (התובע בת"ק 11422-03-17)
18. אור סלע (התובע בת"ק 15664-03-17)
19. יבנגי צודיקוב (התובע בת"ק 31726-03-17)
20. ענת שוורץ (התובעת בת"ק 90-01-17)

נגד

הנתבעים

1. גיל גלוגובר
2. אריאל מדיקל/קינוחים
3. אברהם חיים פירון (נתבע בת"ק 90-01-17)

פסק דין

1. אוחד בפניי הדיון בששים ושש תביעות קטנות העוסקות בטענה להפרת סעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושידורים), תשמ"ב-1982 (להלן – **חוק התקשורת**) בשל שליחת מסרון. כל התביעות, למעט שתיים, הוגשו בסיוע חברת "ספאם-אוף".
2. במשך הזמן תובעים רבים חזרו בהם מהתביעה, חלקם במסגרת הסדר מוסכם וחלקם לא. לבקשות רבות למחיקת התביעה צורפה הודעה מטעם "ספאם-אוף" שבה נאמר שלאור פסיקה שניתנה בעניינה היא מסיימת את ההתקשרות עם התובעים, לא תדרוש עמלה מהפיצויים שייפסקו בתביעות, וכן הציעה סיוע בהגשת בקשה למחיקת התביעה (ראו, ת"ק (ת"א) 26210-04-16 **בוקבזה**

בית משפט לתביעות קטנות בהרצליה

ת"ק 60070-12-16 אהרונוביץ ואח' נ' גלוגובר ואח'

נ' מנקס אונליין טריידינג בע"מ (30.4.2017) (השופטת ש' בן יצחק) (להלן – עניין בוקובזה); ופסק-הדין בערעור ברת"ק (מחוזי ת"א) 31506-05-17 ארד נ' מנקס אונליין טריידינג בע"מ (23.7.2017) (השופטת א' כהן) (להלן – עניין ארד)). בסופו של יום נותרו לדיון עשרים תביעות, תשע-עשרה מהן הוגשו בסיוע "ספאם-אוף". בימים 31.1.2018 ו-7.2.2018 התקיימו דיונים בתביעות. לדיונים התייצבו חמישה תובעים בלבד: מר גל בלו, מר רועי אסף, מר נתנאל הושיר, מר אור סלע וגב' ענת שוורץ. גב' שוורץ היא התובעת שלא הגישה את תביעתה בסיוע "ספאם-אוף". מן הנתבעים התייצב הנתבע 1, וטען בשמו ובשם הנתבעת 2 (שהיא עוסק מורשה הרשום על שם הנתבע 1 והנתבע 3; כך שהנתבעת 2 אינה אישיות משפטית כדין). הנתבע 3, שנתבע בתביעתה של גב' שוורץ בלבד, לא התייצב לדיון וגם לא הגיש כתב הגנה.

3. לתובעים בכל התביעות נשלחו מסרונים בדבר רכישת טיפולי הרזיה, בזו הלשון:

"מהפכה בעולם ההרזייה!!! טיפול המסת שומן בקור ללא ניתוח וללא כאבים!!! עד 7 ס"מ פחות בהיקף כבר מהטיפול הראשון ועכשיו במחיר מטורף רק 1,199 ש"ח רכש/י טיפול אחד וקבלי את הטיפול השני במתנה!!! לקבלת ההטבה לחצ/י: [קישור] להסרה השב הסר"

כל אחת מהתביעות שהוגשו בסיוע "ספאם-אוף" עוסקת בשליחת מסרון יחיד ונתבעים בה פיצויים לדוגמה בסך 1,000 ש"ח. לעומת זאת, תביעתה של גב' שוורץ עוסקת בשליחת שני מסרונים, ומשכך נתבעים בה פיצויים לדוגמה בסך 2,000 ש"ח. המסרונים שנשלחו לגב' שוורץ זהים בנוסחם למסרון מושא יתר התביעות, כפוף לשני הבדלים: במסרונים שנשלחו לגב' שוורץ הקישור לאתר האינטרנט הוא שונה מזה שביתר המסרונים, וכן לא מופיעות המילים, "להסרה השב הסר". כפי שנראה בהמשך, להבדל זה נפקות.

4. עיון בכתבי התביעה מלמד, כי ניתן בהם הדגש בניסיון להוכיח שהנתבעים הם אלו שעומדים מאחורי המסרונים שנשלחו, וכי המסרונים נועדו לפרסם את העסק "אריאל מדיקל/קינוחים" (להלן – אריאל מדיקל). בתביעות נעשה ניסיון "בילוש" לקשור את אריאל מדיקל למסרונים, מן הטעם ששמה של אריאל מדיקל אינו מוזכר בהם. אלא שמסתבר, כי הנתבע 1 אינו מכחיש שהמסרון נועד לפרסם את אריאל מדיקל. טענת הנתבע 1 שונה, והיא שאריאל מדיקל התקשרה עם חברת פרסום חיצונית לשם שליחת המסרון. על-פי הטענה, שנכתבה באופן כללי בכתב ההגנה והובהרה בדיון, אריאל מדיקל התקשרה ביום 15.11.2016 עם חברה אמריקאית בשם "One Point Air System" (להלן – החברה החיצונית) ב"הסכם לרכישת לידים" (מוצג מ/1). "ליד" הוא פרטיו של אדם שנמסרו באמצעות כלים טכנולוגיים של החברה החיצונית, ושמועברים לאריאל מדיקל על מנת שאריאל מדיקל תוכל לפנות לאותו אדם בהצעת התקשרות. על-פי ההסכם, החברה החיצונית מספקת לאריאל מדיקל את ה"לידים" תמורת תשלום. בראש ההסכם התחייבה החברה החיצונית ל"לפעול בהתאם

בית משפט לתביעות קטנות בהרצליה

ת"ק 60070-12-16 אהרונוביץ ואח' נ' גלוגובר ואח'

להוראות החוק" (ההואיל השני בהסכם), ובגוף ההסכם התחייבה החברה החיצונית לפעול על-פי החוק במקום מושבה, שהוא ארצות-הברית.

לטענת הנתבע 1, זמן קצר לאחר כריתת ההסכם עם החברה החיצונית, הסתבר שהחברה החיצונית הפרה את התחייבותה, ושלחה מסרונים רבים בניגוד להוראות חוק התקשורת. לעמדת הנתבע 1, ראיה לכך שהחברה החיצונית היא זו ששלחה את אותם מסרונים היא שנכלל בהם קישור המכיל את המילים "one point air system", וכי גם כתובת האתר של "דף הנחיתה" (אתר האינטרנט שמתקבל לאחר הלחיצה על הקישור במסרון) מכילה את שם זה. משהחלו להגיע לנתבעים התלונות והתביעות, שלחה אריאל מדיקל לחברה החיצונית ביום 5.1.2017 הודעה על ביטול ההסכם עימה (מוצג מ/2).

5. הנתבע 1 טוען כי האחריות להפרת חוק התקשורת רובצת לפתחה של החברה החיצונית. הנתבע 1 מפנה לסעיף 15 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש] (להלן – **פקודת הנזיקין**), שלפיו אין אדם חב באחריות בשל מעשה שעשה צד לחוזה עימו.

6. הנתבע 1 טען בפניי, כי החברה החיצונית הסבה לו נזק עצום. לדבריו, בשל התנהלותה הוגשו נגדו כמאתיים תביעות ברחבי הארץ, מצפונה ועד דרומה. היה עליו להקדיש מאמצים ניכרים לטיפול באותן תביעות. בנוסף, הוגשה נגדו בקשה לאישור תובענה ייצוגית. הנתבע 1 הוסיף כי לאחר שהציג באותו הליך ייצוגי את טענות ההגנה שלו, מבקש אישור התובענה הייצוגית הסתלק מן ההליך (פסק-הדין המאשר את בקשת ההסתלקות הוגש כמוצג מ/3). הנתבע 1 טען כי עד היום הוציא מכיסו כמאתיים אלף ש"ח לשם ההתמודדות עם ההליכים שהוגשו נגדו כתוצאה ממעשיה של החברה החיצונית (לדבריו, שכר-טרחה בסך כמאה אלף ש"ח לשם ההתגוננות מפני ההליך הייצוגי וסכום דומה לשם ההתמודדות עם התביעות הקטנות הרבות שהוגשו ברחבי הארץ).

7. מנגד, התובעים גרסו בדיון שדרך טיעון זו עלולה להביא לעקיפת הוראות חוק התקשורת, וכי אין זה מעניינם שהמסרונים נשלחו על-ידי חברה חיצונית שהנתבעים התקשרו עימה. גב' שוורץ הוסיפה כי בדקה באתר האינטרנט של אותה חברה חיצונית, ומסתבר שזו חברה העוסקת במערכות מיזוג (מוצג מ/5). הנתבע 1 השיב שהוא מודע לכך, ולדבריו אותה חברה חיצונית נעלמה והסוותה את עצמה כעוסקת במערכות מיזוג, והוא ניסה להיפרע ממנה על הנזק העצום שגרמה לו ללא הצלחה.

בית משפט לתביעות קטנות בהרצליה

ת"ק 60070-12-16 אהרונוביץ ואח' נ' גלוגובר ואח'

דיון והכרעה

א. התביעות שהוגשו בסיוע "ספאם-אוף"

8. מצאתי שיש להבחין בין התביעות שהוגשו בסיוע חברת "ספאם-אוף" לבין זו שהוגשה על-ידי גב' שוורץ. זאת, לא בשל עצם הסיוע של "ספאם-אוף" בהגשת התביעות, כי אם בשל **הבדל עובדתי** בין תביעות אלו לבין תביעתה של גב' שוורץ.

9. בפתח הדברים יצוין, כי מר גל בלו (התובע בת"ק 13124-01-17) לא יכול היה להציג בדיון את המסרון מושא התביעה במכשיר הסלולרי שלו, שכן לטענתו המכשיר הסלולרי שבו התקבל המסרון התקלקל. בהחלטתי מיום 9.7.2017 הוריתי, כי על התובעים להצטייד במכשיר הסלולרי שלהם בדיון על מנת להציג את המסרון לבית המשפט. בנסיבות אלו מר בלו לא הוכיח שקיבל את המסרון, ודי בכך כדי לדחות את תביעתו.

10. עוד יצוין, כי מר אסף (התובע בת"ק 11422-03-17) טען בדיון שביקש מ"ספאם-אוף" לבטל את תביעתו, אולם משראה כי הדבר לא נעשה וכי תביעתו נותרה תלויה ועומדת, התייצב לדיון.

11. עתה לגופם של דברים. דין התביעות שהוגשו בסיוע "ספאם-אוף" להידחות בשני מישורים: מישור האחריות, ומישור שיקול הדעת בפסיקת פיצויים לדוגמה.

12. אשר לסוגיית האחריות, מהסברי הנתבע 1 שוכנעתי כי המסרונים נשלחו לתובעים אלו על-ידי החברה החיצונית שעמה התקשרה אריאל מדיקל. כך עולה מהקישור שהופיע במסרון ומכתובת האתר של דף הנחיתה המכילים את שמה של החברה החיצונית "One Point Air System", וכן מההסכם שהוצג בפניי (מוצג מ/1). יוער כי בניגוד לקביעה שנעשתה באשר לאותם נתבעים בת"ק (י-01-32702-17 **אסייג נ' אריאל מדיקל/קינוחים** 10.12.2017), אין מדובר במקרה שבו "המספרים למשלוח הועברו על ידי הנתבעות לידי צד ג'" (כפי שנקבע שם), אלא להיפך, מדובר בפרטים של הנמען שהועברו על-ידי החברה החיצונית לנתבעים, לאחר שהמסרון נשלח על-ידי החברה החיצונית לשם איסופם של אותם פרטים.

13. בפסיקת בית המשפט העליון, שעסקה באישור תובענה ייצוגית בשל הפרת סעיף 30 לחוק התקשורת, נקבע כי הטלת אחריות על מזמין משלוח ההודעות כפופה לסעיף 15 לפקודת הנוזיקין. על-פי הוראה זו, "העושה חוזה עם אדם אחר, שאיננו עובדו או שלוחו, על מנת שיעשה למענו מעשה פלוני, לא יהא חב על עוולה שתצמח תוך כדי עשיית אותו מעשה". סעיף 15 לפקודת הנוזיקין כפוף לחריגים שונים, שעל-פי אחד מהם הנתבע עשוי לחוב באחריות אם "הרשה או אישר את המעשה שגרם לפגיעה

בית משפט לתביעות קטנות בהרצליה

ת"ק 60070-12-16 אהרונוביץ ואח' נ' גלוגובר ואח'

או לנזק" (סעיף 15(3) לפקודה). מן הראוי לציין גם את סעיף 15(1) לפקודה, שלפיו הנתבע עשוי לחוב באחריות מקום שבו "הוא התרשל בבחירת בעל חוזהו".

בלשון בית המשפט העליון ברע"א 7608/16 סמארט קלאב אחזקות בע"מ נ' כהן, פסקה 5 (14.2.2017) (להלן – עניין סמארט קלאב):

"סעיף 30א(ב) לחוק התקשורת מורה: "לא ישגר מפרסם דבר פרסומת ... בלא קבלת הסכמה מפורשת מראש של הנמען" ואילו סעיף 30א(ה) לחוק קובע תנאים מסוימים שבהם חייב לעמוד "מפרסם המשגר דבר פרסומת". סעיף 30א(ט) לחוק מורה כי "הפרת הוראות סעיף זה היא עוולה אזרחית והוראות פקודת הנזיקין [נוסח חדש], יחולו עליה, בכפוף להוראות סעיף זה". מן האמור עולה כי "שיגור" של דבר פרסומת הוא חלק מיסודות העוולה הקבועה בסעיף 30א לחוק התקשורת וכי לא ניתן להטיל אחריות אזרחית מכוחו של סעיף זה על מי שלא ביצע פעולה כאמור. מכאן, שהטלת אחריות מכוחו של סעיף 30א על מי שהתקשר עם אחר על מנת שישגר בעבורו דברי פרסומת מותנית בכך שניתן לייחס לאותו אדם אחריות לפעולות השיגור שביצע האחר. אחריות כאמור תתגבש כאשר מי ששיגר את דברי הפרסומת פעל כשלוחו או כעובדו של האדם שדברי הפרסומת שוגרו בעבורו. עם זאת, כאשר האחר לא פעל כעובדו או כשלוחו של האדם שדברי הפרסומת שוגרו בעבורו אלא כקבלן עצמאי, לא ניתן להטיל על מזמין העבודה אחריות למעשי השיגור של הקבלן אלא בהתקיים אחד החריגים הקבועים בסעיף 15(3) לפקודת הנזיקין (ראו: רע"א 1621/16 Mega Advanced Mathematical System LTD נ' זילברג, בפסקה 11 (14.6.2016); רע"א 2059/16 א.א. קליניקות כרמל בע"מ נ' כהן, בפסקאות 11-9 (27.7.2016) (להלן: עניין קליניקות כרמל))."

יצוין, כי בפסיקה נקבע גם כי יש תימוכין לעמדה שלפיה די להראות ידיעה או הסכמה שבשתיקה להתנהלות פסולה של חברת הפרסום בניגוד לסעיף 30א לחוק התקשורת על מנת לייחס אחריות למזמין, "זאת מטעמים של מדיניות משפטית המצדיקים הטלת אחריות על מזמיני פרסום היודעים ושותקים" (רע"א 2059/16 א.א. קליניקות כרמל בע"מ נ' כהן, פסקה 14 (27.7.2016); וראו גם, רע"א 1621/16 Mega Advanced Mathematical System LTD נ' זילברג, פסקה 11 (14.6.2016) (להלן – עניין זילברג)).

14. פסיקת בית המשפט העליון האמורה ניתנה, כאמור, במסגרת הליכים ייצוגיים. בתובענה ייצוגית הפיצוי הנפסק אינו פיצוי לדוגמה (סעיף 20(ה) לחוק תובענות ייצוגיות, תשס"ו-2006; עניין זילברג, פסקה 10). משכך ניתן לטעון, כי פסיקת בית המשפט העליון באשר לסעיף 15 לפקודת הנזיקין נוגעת לתובענה ייצוגית שבה הפיצוי נפסק מכוח סעיף 30א(ט) לחוק התקשורת, הקובע כי הפרת החוק היא עוולה נזיקית תוך החלת הוראות פקודת הנזיקין. זאת, להבדיל מפסיקת פיצויים לדוגמה מכוח סעיף 30א(ג) לחוק התקשורת, שלגביהם ניתן לטעון שאינם כפופים להוראות פקודת הנזיקין (גב' שורץ העלתה טענה מסוג זה בדיון).

בית משפט לתביעות קטנות בהרצליה

ת"ק 60070-12-16 אהרונוביץ ואח' נ' גלוגובר ואח'

אין בידי לקבל טיעון זה. עיון בפסיקה מלמד כי לא אחת פנה בית המשפט לתנאיו של סעיף 15 לפקודת הנזיקין גם בהקשר של פסיקת פיצויים לדוגמה מכוח סעיף 30א(ג) לחוק התקשורת (ראו, למשל, ת"ק (עפ') 60311-02-16 עובד נ' אופאל עסקים - תקשורת שיווקית בע"מ, פסקה 20 (5.9.2016); עניין בוקובזה, פסקאות 32-52; ת"ק (י-ם) 5369-11-16 כהן נ' בית דפוס "דפוס סדר צלם" (24.5.2017); תא"מ (שלום פ"ת) 5075-08-16 מאירי נ' פילת מקבוצת היי-קפיטל בע"מ, פסקאות 8-9 (17.7.2017); ת"ק (י-ם) 31746-09-16 כהן נ' חברת "הוט", פסקאות 22-23 (17.8.2017); ת"ק (ראשלי"צ) 5857-11-16 נעים נ' דיאטת ילנה מלישב ישראל בע"מ (14.12.2017) (להלן – עניין נעים); ורבים אחרים).

מעבר לכך, שומה לזכור כי תנאי לחיוב בפיצויים לדוגמה הוא הוכחת יסוד נפשי של מודעות ("ביודעין", סעיף 30א(ג)1) לחוק התקשורת). בכך, ממילא קיים דמיון מסוים בין ההסדר החוקי בפסיקת פיצויים לדוגמה לבין ההסדר הקבוע בסעיף 15(3) לפקודת הנזיקין, שבו יש להראות הרשאה או אשרור של המעשה, ועל-פי ההלכה הפסוקה שהובאה לעיל ידיעה באה בכלל זה. יוער שחזקת הידיעה בסעיף 30א(ג)5 לחוק התקשורת אינה חלה על המזמין אלא על חברת הפרסום (עניין סמארט קלאב, פסקה 7). כלומר, כך או אחרת, בין אם נקרא לדבר הרשאה ואשרור ובין אם נכנה זאת ידיעה, מדובר בהסדרים דומים (לעמדה דומה ראו, ת"ק (פ"ת) 40626-04-16 לשנובולסקי נ' טוטוקרד 5 בע"מ, פסקה 11 (9.10.2016); ת"ק (רח"י) 45530-06-16 בנארי נ' טוטוקרד 5 בע"מ (5.3.2017)).

15. חזרה לענייננו, לבית המשפט הוצג הסכם ההתקשרות בין אריאל מדיקל לבין החברה החיצונית. לא מצאתי מקום לפקפק במהימנותו של המסמך שהוצג, וכאמור מכלול הראיות מלמד שהמסרונים נשלחו על-ידי החברה החיצונית. לא שוכנעתי כי עלה בידי התובעים שהגישו תביעתם בסיוע "ספאם-אוף" להוכיח הרשאה, אשרור, מודעות או הסכמה שבשתיקה לשליחת המסרונים על-ידי החברה החיצונית בניגוד להוראות חוק התקשורת. ההיפך הוא הנכון, ומצאתי את הסבריו של הנתבע 1 בהקשר זה מהימנים. הנתבע 1 הציג הודעה על ביטול ההסכם שנמסרה לחברה החיצונית זמן קצר לאחר שהסתבר כי זו מפרה את החוק. נמצא, שלא אך שאין בפנינו הרשאה או אשרור של שיגור דברי הפרסומת, אלא קיימת התנערות של הנתבעים מהחברה החיצונית (למקרה דומה ראו, עניין נעים הנזכר לעיל).

16. כמו כן, מצאתי מהימנים את הסבריו של הנתבע 1 שלפיהם אותה חברה חיצונית נעלמה ואבדו עקבותיה, ויתכן שהיא הסבה בעורמה את אתר האינטרנט שלה לכזה העוסק במערכות מזגנים. לא מצאתי מקום לפקפק בהשתלשלות העניינים שתוארה על-ידי הנתבע 1 בדיון. הרי במסרונים ובדף הנחיתה מופיע במפורש שמה של החברה החיצונית בקישור ובכתובת האתר.

17. בשולי הדברים אציין, כי יש טעם בטענת התובעים שלפיה מתן פטור מאחריות למזמין משלוח ההודעות כשזה התקשר עם חברת פרסום עשוי להכביד על תובעים המבקשים להגיש תביעה בנושא.

בית משפט לתביעות קטנות בהרצליה

ת"ק 60070-12-16 אהרונוביץ ואח' נ' גלוגובר ואח'

מטבע הדברים לנמען קיים קושי להתחקות אחר זהות חברת הפרסום שנשכרה לשם משלוח ההודעות. משכך, שומה להדגיש כי לא די בכך שנתבע יטען באופן כללי שההודעות נשלחו על-ידי חברת פרסום שעימה התקשר על-מנת לפטור אותו מאחריות לפי חוק התקשורת. מדובר במידע שנמצא ברשותו, והדעת נותנת שהנטל להוכחת הטענה מוטל עליו (ראו, עניין **בוקובה**, פסקאות 48-50). על נתבע המעוניין להתבסס על סעיף 15 לפקודת הנזיקין להניח מסד ראייתי מהימן לכך שהודעות המפרסמות אותו לא שוגרו על-ידי אלא על-ידי גורם אחר ושלא בידיעתו, למשל, על-ידי הצגת הסכם ההתקשרות עם חברת הפרסום, ומצופה שגם יציג ראיות בדבר התנערותו ממנה סמוך לאחר גילוי ההפרה. במקרה המתאים אף ניתן יהיה לקבוע שהמזמין התרשל בבחירת חברת הפרסום (סעיף 15(1) לפקודת הנזיקין). אלא שבענייננו, הנתבעים עמדו בנטל זה, הוצגו הסכם ההתקשרות עם החברה החיצונית וההודעה על ביטול ההסכם, ולא שוכנעתי שיש להחיל אילו מהחריגים בדין להטלת אחריות על נתבע בשל מעשה שעשה בעל חוזהו.

18. נמצא, שאין מקום לקבוע שהנתבעים הפרו את חוק התקשורת.

19. מישור נוסף לדחיית התביעות שהוגשו בסיוע "ספאם-אוף" הוא שגם אילו היה נמצא שהנתבעים הפרו את חוק התקשורת, הרי שלא הייתי מוצא מקום לפסוק בנסיבותיו של מקרה זה פיצויים לדוגמה וזאת במסגרת שיקול הדעת הנתון לבית המשפט בפסיקת פיצויים אלו.

20. כפי שנפסק, לפיצויים לדוגמה הנפסקים בהתאם לסעיף 30 לחוק התקשורת מספר תכליות. אחת התכליות היא אכיפת החוק והרתעה מפני הפרתו. תכלית נוספת היא עידוד הנמען להגיש תביעה לבית המשפט (ראו, רע"א 1954/14 **חזני נ' הנגבי**, פסקאות 9-10 (4.8.2014) (להלן – עניין **חזני**)). אם כן, קיים הבדל משמעותי בין פיצוי הנפסק לשם הטבת נזק לבין פיצויים לדוגמה בהתאם לחוק התקשורת. בניגוד לפיצוי הניתן לשם הטבת נזק, שמטרתו השבת מצב הניזוק לקדמותו, מטרת הפיצויים לדוגמה היא בעיקרה הרתעה והכוונת התנהגות. "הפיצוי נועד להכווין את התנהגות הנתבע באופן שפרסום עתידי במתכונת זו יהיה בלתי כדאי עבורו" (עניין **חזני**, שם).

משכך, בפסיקת הפיצויים לדוגמה, מחד גיסא, על בית המשפט לקבוע את גובה הפיצויים שיגשים את תכליות החוק, ומאידך גיסא, "לוודא שהפיצוי לא יהיה מעבר לנדרש לצורך השגתן" (עניין **חזני**, פסקה 10). על גובה הפיצוי "להיעצר בסכום המשקף הרתעה יעילה בנסיבות העניין ולא לפסוק מעבר לכך" (עניין **חזני**, שם; וראו גם, רע"א 2904/14 **גלסברג נ' קלאב רמון בע"מ**, פסקה י"ב (27.7.2014)).

ואכן, שומה להדגיש כי בהתאם להוראות חוק התקשורת, פסיקת הפיצויים לדוגמה אינה חובה. סמכות זו נתונה לשיקול דעת בית המשפט (ראו, סעיף 30א(1) לחוק, הנוקט בלשון "רשאי"). במסגרת הפעלת שיקול דעת זה על בית המשפט לבחון האם פסיקת הפיצויים לדוגמה מוצדקת לאור

בית משפט לתביעות קטנות בהרצליה

ת"ק 60070-12-16 אהרונוביץ ואח' נ' גלוגובר ואח'

תכליתם. מובן, כי יתכן מקרה שבו אף שנמצא שהופרו הוראות חוק התקשורת, אין מקום לפסוק פיצויים לדוגמה כלל, כאשר אין פסיקתם מביאה להגשמת תכלית כלשהי מתכליות פיצויים אלו – הרתעה מפני הפרת החוק ועידוד הגשתן של תביעות (ראו, רת"ק (מחוזי ת"א) 43995-11-16 צוויק נ' לאומי קארד בע"מ, פסקה 11(ה) (20.11.2016): "אין מחלוקת על כך, שהמחוקק לא חייב את בית המשפט בפסיקת הפיצוי אלא הותיר זאת לשיקול דעתו. במקרים המתאימים בית משפט רשאי שלא לפסוק פיצוי אם הוא מגיע למסקנה שאין הצדקה לפסיקת הפיצוי כמבוקש").

21. כזה הוא המקרה בענייננו. הנתבע 1 תיאר בפניי את שאירע לו לאחר שנשלחו אותם מסרונים על-ידי החברה החיצונית. הוגשו נגדו כמאתיים תביעות ברחבי הארץ. היה עליו להיטלטל מבית משפט לבית משפט על מנת להודפן. על כל אלו התווספה בקשה לאישור תובענה ייצוגית שלבסוף הסתיימה בלא כלום. אני מאמין לעדות הנתבע 1 שלפיה עד כה הוא ספג נזק כספי עצום בהתמודדות עם אותן תביעות, ולדבריו מדובר בהוצאה מצטברת של כמאתיים אלף ש"ח. בתום הדיון אמר הנתבע 1 שנתרה תביעה אחת אחרונה נגדו, כשתחושת הקלה ניכרת על פניו. הנתבע 1 הסביר שהיום הוא כבר לא פועל באמצעות חברות פרסום שכאלו, ואינו שולח הודעות פרסומת. בנסיבות אלו, התרשמותי היא שהאינטרס הטמון בהרתעה ובהכוונת התנהגות לגבי המסרונים שנשלחו על-ידי החברה החיצונית מוצה, ואף למעלה מכך. הלקח נלמד. משכך, אף אילו הייתי סבור שהנתבעים הפרו את חוק התקשורת ושיש מקום לשקול להטיל עליהם פיצויים לדוגמה, הרי שלא הייתי מוצא מקום לעשות כן.

22. אשר על כן, דין התביעות שהוגשו בסיוע "ספאס-אוף" להידחות.

ב. התביעה שהגישה גב' שורץ (ת"ק 90-01-17)

23. בין התביעה שהגישה גב' שורץ לבין יתר התביעות קיים הבדל עובדתי. לגב' שורץ נשלחו שני מסרונים. הטקסט של מסרונים אלו אומנם זהה לזה שנשלח ליתר התובעים, אולם סופם שונה: הקישור בהם אינו מכיל את המילים "one point air system", כי אם מילה אחרת, והיא: "biuvit24". בנוסף, להבדיל מיתר התביעות, בסוף המסרונים שנשלחו לגב' שורץ לא מופיעות המילים "להסרה השב הסר". זאת ועוד, כתובת האינטרנט בדף הנחיתה של המסרונים שקיבלה גב' שורץ לא מכיל את המילים המילים "one point air system", כי אם "biuvit24". בנה של התובעת הציג בדיון הסרטה המדגימה כי בלחיצה על הקישור במסרון, מתקבל דף נחיתה שבתחתיתו מופיעים כתובת הדוא"ל ומספר הטלפון של אריאל מדיקל.

24. הנתבעים, מצידם, לא התייחסו להבדל זה בין המסרונים שקיבלה גב' שורץ לבין אלו שנשלחו ליתר התובעים. כתב ההגנה שהגישו הנתבעים בתביעתה של גב' שורץ הוא אותו כתב הגנה גנרי שהוגש ביתר התביעות, בלא שיש בו התייחסות לשוני הקיים בתביעתה.

בית משפט לתביעות קטנות בהרצליה

ת"ק 60070-12-16 אהרונוביץ ואח' נ' גלוגובר ואח'

25. בנסיבות אלו, לגבי תביעתה של גב' שוורץ, לא הוכח שמדובר במסרונים שנשלחו על-ידי החברה החיצונית ששלחה את המסרונים ביתר התביעות. לגבי המסרונים שנשלחו אל גב' שוורץ לא הוצגה תשתית עובדתית מניחה את הדעת לגבי זהות שולח המסרונים, והאם מדובר במסרונים שנשלחו על-ידי חברת פרסום שהתקשרה עם הנתבעים כקבלן עצמאי. משכך, מהבחינה העובדתית, אינני רואה מקום לסטות מהנחת המוצא שלפיה מדובר במסרונים שנשלחו על-ידי הנתבעים. כאמור, אילו רצו הנתבעים לשכנע כי מדובר בדברי פרסומת שנשלחו על-ידי קבלן עצמאי היה עליהם להציג ראיות מספקות לכך, שכן מדובר במידע המצוי בידיהם.

26. שליחת המסרונים הפרה את הוראות חוק התקשורת, שכן אלו נשלחו ללא הסכמת גב' שוורץ. הפרה נוספת היא שלא נכללו במסרונים שם המפרסם ודרכי יצירת הקשר עימו (סעיף 30א(ה)(2) לחוק התקשורת).

27. משכך, יש לפנות לשיעור הפיצויים לדוגמה הראוי בנסיבות העניין. באשר למסרונים שקיבלה גב' שוורץ, להבדיל מאלו שנשלחו ליתר התובעים, לא הונחה בפניי תשתית לקבוע שהאינטרס ההרתעתי הטמון בפסיקת הפיצויים לדוגמה מוצה. ההוצאות הכבירות שטען הנתבע 1 שהוציא מכיסו עסקו במסרונים שנשלחו על-ידי החברה החיצונית "One Point Air System", ובכך גם עסק ההליך הייצוגי – ולא במסרונים שנשלחו לגב' שוורץ.

אף יש לקחת בחשבון שמדובר בשליחת מסרונים מגורם שאינו מוכר לנמען כלל, דבר החמור יותר משליחת דברי פרסומת בין צדדים שלהם היכרות קודמת (ת"ק (ת"א) 44069-09-14 זילברג נ' קניה טובה באינטרנט בע"מ, פסקה 5 (11.3.2015)).

מנגד, כפי שכבר צוין הנתבע 1 העיד כי הוא אינו שולח יותר מסרונים לאיש, אף לא באמצעות חברות פרסום, ויש להתחשב בשיקול זה המקשה את הצורך להכווין את התנהגותו ולהפחית את הפיצוי שייפסק לזכותה של גב' שוורץ. נוכח מכלול זה, הפיצויים לדוגמה שייפסקו לטובת גב' שוורץ יהיו בשיעור של 600 ש"ח לכל מסרון, ובסך הכל 1,200 ש"ח.

28. לא מצאתי מקום ליתן בתביעתה של גב' שוורץ פסק-דין כלפי הנתבע 3 בהעדר הגנה והתייצבות (נתבע זה נכלל בתביעתה בלבד). בכתב התביעה צוינה ככתובתו של הנתבע 3 אותה הכתובת של אריאל מדיקל, ואין ראייה שזוהי כתובת המגורים שלו. משכך, אין כל בטחון שהנתבע 3 כלל מודע לתביעה שהוגשה נגדו. על-כן, התביעה נגד הנתבע 3 נדחית. הפיצויים לדוגמה ישולמו על-ידי הנתבעים 1-2.

בית משפט לתביעות קטנות בהרצליה

ת"ק 60070-12-16 אהרונוביץ ואח' נ' גלוגובר ואח'

ספאם-אוף: לביטול התביעה אנה השב 1

29. כאמור, מצאתי כי דין התביעות שהוגשו בסיוע "ספאם-אוף" להידחות, בעוד שדין תביעתה של גבי' שוורץ להתקבל בחלקה. הכרעתי נעשתה לגופו של עניין, תוך שהבחנה בין התביעות השונות נעשית בשל ההבדל העובדתי הקיים ביניהן. בנסיבות אלו אין צורך להתייחס לסוגיה הנכבדה, האם יש לעצם הסיוע של "ספאם-אוף" בהגשת התביעות כדי להשליך על גורלן. על כן, לא מצאתי מקום לעכב את פסק-הדין עד להכרעה בשאלה זו התלויה ועומדת בימים אלו בבית המשפט העליון בערעור בגלגול שלישי על פסקי-הדין בעניין **בוקובזה** ובעניין **ארד** (רע"א 7064/17 **ארד נ' מנקס אונליין טריידינג בע"מ**).

30. עם זאת אבקש להוסיף מספר מילים לעניין זה, לקורא המתעניין בדרך שבה מתבררות תביעות אלו. כך התנהלו בפניי התביעות שהוגשו בסיוע "ספאם-אוף".

31. בכתבי התביעה שהוגשו בסיוע חברת "ספאם-אוף" לא מפורטות הראיות המוכיחות כי הנתבעים הם שעומדים מאחורי משלוח המסרונים. בכתב התביעה מצוין כי "הוכחת התובע" לכך, מצורפת כנספח שהוא מכתב מאת "ספאם-אוף". במכתב זה מפורטת מלאכת הבילוש שערכה אותה חברה על מנת לקשור את המסרונים לנתבעים. חלק מאותן ראיות הוא "דף נחיתה" שבו הזין אדם בשם יששכר מרקוז את פרטיו, וכן תמלול שיחת טלפון שניהל מר מרקוז עם מי שצלצל אליו לאחר השארת הפרטים – שיחה שבאמצעותה מבקשים התובעים להוכיח שאריאל מדיקל היא שעומדת מאחורי המסרונים. בהחלטתי מיום 9.7.2017 הוריתי כי על התובעים לוודא שמר מרקוז יתייצב לדיון למתן עדות. מובן שבלעדי התייצבותו אותן ראיות נותרות כעדויות שמיעה, ואף לנתבעים זכות לחוקרו בחקירה נגדית.

32. רוב התובעים לא התייצבו לדיון כלל. בניגוד להוראתי, גם העד מר מרקוז לא התייצב לדיון. לשאלת בית המשפט את התובעים שהתייצבו לדיון מדוע העד אינו נוכח כפי שנקבע, מילאו הם פיהם מים והשיבו שאין להם מושג בדבר. התובע בת"ק 13124-01-17, מר גל בלו, אמר בדיון: "אין לי שום קשר לעד... אני לא מכיר את הבחור ומעולם לא פגשתי אותו... אין לי שום דרך ליצירת קשר איתו" (עמ' 2 שורות 26-27 לפרוטוקול). התובע בת"ק 15664-03-17, מר אור סלע, טען כי "אני לא יודע מי זה יששכר. לא שוחחתי איתו ואין לי את פרטיו" (עמ' 9 שורה 24 לפרוטוקול). התובע בת"ק 11422-03-17, מר רועי אסף, השיב לגבי אי-התייצבותו של העד מטעמו, כי "מעולם לא שמעתי על שמו קודם לכן" (עמ' 4 שורה 6 לפרוטוקול). מר אסף נשאל על-ידי בית המשפט הכיצד זה מעולם לא שמע קודם לכן את שמו של העד, שכן מדובר בעד מרכזי בתביעה, שם העד נזכר בנספחי כתב התביעה ותמלול שיחה שלו צורף לתביעה. מר אסף השיב, "לעניין נספחי כתב התביעה שלי, אני לא מכיר אותם" (עמ' 4 שורות 7-9 לפרוטוקול). מר אסף הוסיף שלא ראה בעבר את תמלול השיחה שצורף לתביעתו שלו (עמ' 4 שורה 8 לפרוטוקול). התובע בת"ק 28493-01-17, מר נתנאל הושיר, השיב גם הוא לגבי העד

בית משפט לתביעות קטנות בהרצליה

ת"ק 60070-12-16 אהרונוביץ ואח' נ' גלוגובר ואח'

מטעמו, כדלקמן: "נראה לי שזו פעם ראשונה שאני שומע את שמו היום" (עמ' 13 שורה 34 לפרוטוקול). לאמור, תובעים אלו כלל לא ידעו שקיים עד מטעמם.

33. מעבר לכך, התובעים הפגינו חוסר בקיאות רב בתביעתם שלהם עצמם. רוב התובעים הגיעו לדיון כשידיהם ריקות ובלא שכל מסמך מצוי בידיהם, אפילו לא כתב התביעה שלהם. זאת, בעוד שמנגד עומד הנתבע והשולחן שלפניו עמוס במסמכים רבים. כשביית המשפט הפנה אל התובעים שאלות שונות לגבי תוכן נספחי כתב התביעה שלהם, לא ידעו מה להשיב והפנו לחברת "ספאס-אוף" כאחראית לאותם נספחים. בלשון מר בלו כשנשאל אם יש לו ידיעה לגבי נכונותם של נספחי כתב התביעה שלו, "חברת ספאס-אוף אספה את הראיות" (עמ' 3 שורה 28 לפרוטוקול). אף אחד מהתובעים בסיוע "ספאס-אוף" לא לחץ על הקישור במסרון בעצמו, כך שאין לו כל ידיעה אישית לגבי דף הנחיתה המתקבל כתוצאה מכך או לגבי יתר נספחי כתב התביעה, ואלו נותרו כעדות שמיעה. כאמור, מר אסף השיב שהוא לא מכיר את נספחי כתב התביעה שלו עצמו. לגבי הראיות הקושרות את הנתבעים למסרון הוסיף מר אסף כי "אני לא מתמצה בזה" (עמ' 4 שורה 26 לפרוטוקול).

בדומה, מר אור סלע (התובע בת"ק 15664-03-17) לא יכול היה להשיב לשאלות בית המשפט לגבי תוכן נספחי התביעה, שכן אלו אינם נמצאים בפניו (עמ' 9 שורות 27-29 לפרוטוקול). מר סלע הוסיף כי שלח במסרון תשובה את המילה "הסר", וקיבל חזרה מענה שהמסרון אינו יכול להגיע ליעדו. כשהוסבה תשומת ליבו של מר סלע לכך שאין עיגון לגרסתו בחומרים שצורפו לתביעתו, תיקן עצמו, אמר ש"כנראה התבלבלתי" שכן הוא מקבל הרבה הודעות ספאס, ויתכן שהדבר אירע בקשר למסרון אחר שאינו קשור לתביעה (עמ' 9 שורה 30 עד עמ' 10 שורה 2 לפרוטוקול). לאחר מכן נאמרו בדיון הדברים הבאים, ולאור העובדה שאלו מלמדים היטב על המכלול, אצטטם במלואם (עמ' 10 שורות 9-2 לפרוטוקול):

"מר סלע:

...התביעה היא על שלוש הודעות נדון?

בית המשפט:

התביעה שלך היא על הודעה אחת. אתה זוכר בכמה הודעות התביעה שלך עוסקת?

מר סלע:

לשאלת בית המשפט, לא זכרתי בכמה הודעות התביעה שלי עוסקת, עכשיו אני רואה שהיא אחת".

לאחר דברים אלו התקשה מר סלע לאתר את המסרון מושא התביעה במכשיר הסלולרי שלו ולהציגו בפני בית המשפט. מר סלע ביקש מבית המשפט שיקריא לו מתוך נספחי כתב התביעה שלו מאיזה מספר טלפון נשלח אליו המסרון על מנת שיוכל לאתרו (עמ' 10 שורות 17-20 לפרוטוקול).

34. לזאת יש להוסיף את המשאבים הניכרים שהוקדשו על-ידי מזכירות בית המשפט לניהול התביעות הרבות שהוגשו. עם חלק מהתובעים לא היה קשר, והם גם לא טרחו לאסוף את הזימון לדיון

בית משפט לתביעות קטנות בהרצליה

ת"ק 60070-12-16 אהרונוביץ ואח' נ' גלוגובר ואח'

שנשלח אליהם בדואר רשום. חלקם מסרו כתובת שאינה תקינה או שלא עדכנו בדבר שינוי כתובתם. משכך, לא הייתה ודאות אם אותם תובעים כלל מודעים למועד הדיון בתביעה שלהם עצמם. היו תובעים שלא אך שלא אספו את הדואר שנשלח אליהם, אלא גם שלא ענו לטלפונים החוזרים ונשנים שנעשו ממזכירות מבית המשפט, כאילו הגישו את התביעה – ואז נעלמו כלא היו. היה על מזכירות בית המשפט ועל צוות לשכתי להקדיש משאבים ניכרים ביותר, שאף ניתן לסבור שאינם מידתיים, לניהול עשרות התביעות ועל מנת לוודא שכל התובעים מודעים למועד הדיון שנקבע בעניינם בהליך שהם עצמם יזמו.

35. יתרה מכך, "ספאם-אוף" לא אך סייעה לאותם תובעים להגיש את תביעתם, אלא גם לנהל אותה. בתוך כך, היא הציעה לתובעים סיוע במחיקת התביעה על-ידי שליחת מסרון בזו הלשון (המסרון הוצג לבית המשפט במהלך הדיון):

"שלום רב, זוהי פנייה מחברת ספאם אוף. לצערנו ספאם אוף נאלצת לסיים את פעילותה. עדיין יש לך תביעה פעילה שהגשת בעזרתנו ובאפשרותך להמשיך לנהל את התביעה באופן עצמאי או לבטל אותה בעזרתנו. לביטול התביעה אנא השב 1. אי מענה להודעה זו תחשב לרצון להמשיך התביעה באופן עצמאי".

אחד התובעים, מר רועי אסף, הראה לבית המשפט שהשיב למסרון האמור בספרה "1", אולם התביעה שלו נותרה תלויה ועומדת. מר אסף לא טרח להגיש לבית המשפט בקשה בעצמו או לוודא שהתביעה הוסרה כפי שרצה.

36. שמתני לנגד עיני את המסרונים מושא התביעות מכאן, ואת המסרון האמור ששלחה "ספאם-אוף" מכאן; "להסרה השב הסר" מצד אחד, "לביטול התביעה אנא השב 1" מצד שני; את אותם מקרים שבהם משיב הנמען "הסר" ובקשתו אינה מכובדת על-ידי הספאמר מזה, ואת המענה "1" ששלח אחד התובעים ל"ספאם-אוף" ושלא טופל מזה; ולרגע קל, "לא היה עוד אפשר לקבוע מה הוא מה" (ג'ורג' אורוול **חוות החיות** 83 (הוצאת עם עובד, תרגם אברהם יבין)).

37. נסכם. כך התנהלו התביעות שהוגשו בסיוע "ספאם-אוף" ושהתבררו בפניי. משאבי מערכת רבים הוקדשו לשם ניהול ובירור התביעות. בסופו של יום רוב התובעים לא התייצבו. איש מהתובעים בסיוע "ספאם-אוף" לא היו יכול היה להעיד מידיעה אישית לגבי הראיות שצורפו לכתב התביעה שלו, שנותרו כלא יותר מעדויות שמיעה. חלק מהתובעים לא הכירו את כתב התביעה שלהם עצמם. אין לתובעים מושג כיצד ליצור קשר עם העד מטעמם, והם לא נקטו כל יוזמה לזמנו לדיון כפי שהורה בית המשפט. יתכן שכל תובע סבר שמישהו אחר יעשה זאת במקומו. חלקם שמע על קיומו של העד שלו עצמו לראשונה בדיון.

בית משפט לתביעות קטנות בהרצליה

ת"ק 60070-12-16 אהרונוביץ ואח' נ' גלוגובר ואח'

אוסוף, כי התנהלות תובעים אלו מהווה טעם נוסף לאי-פסיקת פיצויים לדוגמה לזכותם. זאת, לא בשל מעורבותה של "ספאס-אוף", כי אם בשל התנהלות התובעים עצמם. תובעים שנוהגים באופן זה אינם ראויים לפסיקת פיצויים לדוגמה.

38. מנגד, מוצא אני נכון לציין לטובה את גב' שוורץ, שלא הגישה את תביעתה בסיוע "ספאס-אוף". גב' שוורץ הפגינה בקיאות רבה בתביעה שהגישה. גב' שוורץ נקטה צעדים אקטיביים לאיסוף ראיות, והגיעה מוכנה לדיון כשבאמתחתה מענה לכל טענה שהעלו הנתבעים. גב' שוורץ לוותה בעד, שהוא בנה, וגם הוא שפך אור על הטענות והראיות שעליהן התבססה התביעה. הדיון בתביעתה של גב' שוורץ היה פורה ויעיל. זאת להבדיל מהדיון בתביעותיהם של אלו שיזמו את ההליך בסיוע "ספאס-אוף", שהיה דיון עקר, לפרקים מביד, וכאמור, חלקם לא הכיר את תביעתו שלו עצמו.

39. עם ההתפתחות הטכנולוגית בעידן המודרני, שיתרוניתה בצידה, בשורה חדשה הגיעה לבית המשפט. בלחיצת כפתור רוכש אדם טובין מהצד השני של העולם, ובלחיצת כפתור מגיש הוא תביעה. בשליחת מסרון "1" מצביע אדם למתמודד בתכנית ריאליטי, ובשליחת מסרון "1" הוא מודיע על רצונו למחוק את התביעה. חיים ומוות ביד המסרון. אין לי אלא לומר את שסברתי שהוא מובן מאליו, כי הגשת תביעה לבית המשפט היא עניין רציני. חמור מאוד בעיני שתובע אינו מכיר את תביעתו שלו עצמו. אינני מוכן להשלים עם מציאות שבה אדם המגיש תביעה אינו מכיר את נספחי כתב התביעה שלו, אינו יודע שקיים עד מטעמו, ואף אינו יודע מה סכום התביעה שהגיש. פנייה לבית משפט אינה צעד שיש לעשותו כלאחר יד ובקלות ראש. דומה שזהו קושי עיקרי בהגשת התביעה בסיוע "ספאס-אוף". עם הקלות שבה מוגשת התביעה בלחיצת הכפתור, כך לא מופנמת על-ידי התובע מלוא המשמעות שבהגשת הליך בבית המשפט. בל נשכח שמן העבר השני של התביעה ניצב אדם.

40. אומנם, הגשת תביעות בסיוע "ספאס-אוף" מעוררת סוגיות חדשניות ומעניינות. אין בכוונתי לדון בסוגיות אלו, שכן הגעתי למסקנה שדין התביעות להידחות לגופו של עניין. כאמור, ההכרעה בנושאים אלו תלויה ועומדת כיום בבית המשפט העליון. כל שאומר הוא שזוהי עדותו של בית המשפט דלמטה על האופן שבו מתבררות תביעות אלו.

סוף דבר

41. בתביעתה של גב' ענת שוורץ (ת"ק 90-01-17), ישלמו הנתבעים 1-2 לתובעת סך של 1,200 ש"ח. על סכום זה יתווספו הוצאות משפט בסך 300 ש"ח.

42. יתר התביעות נדחות.

בית משפט לתביעות קטנות בהרצליה

ת"ק 60070-12-16 אהרונוביץ ואח' נ' גלוגובר ואח'

43. מתוך התביעות שנדחות, בתביעות שבהן התובעים התייצבו לדיון, ולא בלי התלבטות, לא ייעשה צו להוצאות. זאת, שכן דחיית התביעה לא נעשתה בשל אי-הוכחת הטענה שהמסרון קשור לנתבעים אלא בשל טענת ההגנה של הנתבעים שנסמכה על ההתקשרות עם חברת הפרסום. אף נתתי את הדעת לכך שבכתבי ההגנה לא הובא פירוט מספיק של טענות הנתבעים ואלו הובהרו בדיון.

אלו התביעות שנדחות ללא צו להוצאות:

מספר ההליך	שם התובע
13124-01-17	גל בלו
28493-01-17	נתנאל הושיר
11422-03-17	רועי אסף
15664-03-17	אור סלע

44. אשר לתביעות שבהן התובעים לא התייצבו, הרי שהתנהלות זו מלמדת על זלזול בהליך המשפטי, וחמור מכך, על זלזול בבעל הדין שכנגד. על אדם המגיש תביעה לבית המשפט לשאת במלוא האחריות למעשיו. תובעים אלו יישאו בהוצאות משפט לזכות הנתבע 1 בסך 600 ש"ח. אלו התביעות שבהן ייעשה החיוב בהוצאות:

מספר ההליך	שם התובע
60070-12-16	בועז אהרונוביץ'
60581-12-16	אלה אופר
61309-12-16	שוקי שאוליאן
63640-12-16	נאור ברוך
64108-12-16	דורי פריאור
64673-12-16	ארתור אהרונוב
64716-12-16	שרי עובד
1238-01-17	מורן רייכמן
1859-01-17	נועם הוד
14259-01-17	איתמר כהן
20892-01-17	ירון בר
33423-01-17	גיא אדרי
39768-01-17	יניב ברנס
21105-02-17	שגיא ברינקר גולדברג
31726-03-17	יבגני צודיקוב

ניתן להגיש בקשת רשות ערעור על פסק-הדין תוך 15 ימים מיום קבלתו.

ניתן היום, ו' אדר תשע"ח, 21 פברואר 2018, בהעדר הצדדים.

בית משפט לתביעות קטנות בהרצליה

ת"ק 60070-12-16 אהרונוביץ ואח' נ' גלוגובר ואח'

אמיר ויצנבליט, שופט

